

Tájgazdálkodási minimumprogram

Az ökológiai rendszerek és természetes erőforráspuffereink helyreállítása közös és sürgető érdekünk, ezek segítenek minket a klímaváltozás kihívásaihoz való alkalmazkodásában. Ha az alábbi pontokat stratégia beavatkozási területekké tesszük és cselekszünk, lesz élelmiszerünk, energiánk, tiszta levegőnk és elkerüljük az életünket megváltoztató egészségügyi és biztonsági katasztrófákat.

1. Vízvisszatartás, vízmegtartó megoldások

Olyan víz- és tájhasználati reform kell, ami megtartja a helyben jelentkező többletvizeket a tájban. Az úgynevezett belvizeket nem levezetni kell, hanem a tájban tartani. Ezt megfelelő felszínborítással lehet elérni, s ehhez megfelelő művelési ágakkal és módokkal, mint például a gyepek, vizes élőhelyek, erdők. A teljes vízgazdálkodásunkat, beleértve az ivóvízkészleteink kezelését és szennyvíztisztítást is ennek a célnak a szolgálatába kell állítanunk. A víz lehet Magyarország klímaváltozást mérséklő csodafegyvere. Ha ezt elhanyagoljuk, ivóvízhiány, élelmiszerhiány, elviselhetetlen hőség a városokban és az élelmiszer-termelés lehetetlensége jön el.

2. Városi zöld infrastruktúra

Az élhető város és a városi klíma-alkalmazkodás első számú eszköze „a természet beengedése a városba” - az ökológiailag gazdag, egészséges és hálózatosan mindenütt jelenlevő zöld infrastruktúra. Ez enyhíti a forróságot, segít a hatékony vízvisszatartásban, és okosan használja is a vizet, valamint ez a városkép és a területhasználat leginkább emberléptékű szervezőereje is. A városok tovább nőnek, és növekszik a lakossági igény az élhetőségre. Csak nyerhetünk ezen a programon!

3. Árterek rehabilitációja

A 19-20. századi folyószabályozások során Európában az árterek 70%-át, Magyarországon a 95%-át elválasztották a folyóktól. Ártereink helyreállítása az árvízi kockázat csökkentését, a biodiverzitás növelését, a klimatikus szélsőségek enyhítését és a differenciált termőhelyi adottságok sokoldalú hasznosítását teszi lehetővé. Nem kell homokzsákokkal rohanni megmenteni az ott élőket, és magától megmaradnak értékeink és tartalékaink.

4. Talajvédelem

A talaj évről évre pusztul, legfőképp a víz, a szél, a tömeges erdőirtások és a nagyüzemi mezőgazdálkodás miatt, ami valósággal kizsigereli a talajt. Tízszer olyan gyorsan használjuk a talajt, mint ahogy az újraképződik. Kizárólag a talajéletet támogató és talajkímélő gazdálkodási módszereket támogatjuk. Nagybirtok, kisbirtok, tanya, kert: mindegyik alkalmas a talaj termőerejének hosszútávú megőrzésére, és ez a hosszú távú gazdasági érdeke is. A sivatagban éhezni fogunk!

5. Agroerdészeti rendszerek

Az agroerdészet, vagy más néven agrár-erdészet olyan többfunkciós földhasználati mód, amelyben a mezőgazdasági tevékenységbe folyamatosan fenntartandó fás kultúrákat integrálnak. Az erdők, fás vegetáció többlet-párologtatása a helyi léptékű vízkörforgások újraélesztéséhez szükséges. A kisvízkörforgások csökkentik a táj kiszolgáltatottságát a globális klímaösszeomlással szemben. A különféle monokultúrákkal szemben nem csak a termésbiztonság, széles termékpaletta miatt előnyösek, hanem azért is, mert sokkal jobban ellenállnak az erózió, defláció hatásainak. A gazdagabb talajélet előnyös a talajképzés szempontjából, ökológiai folyosóként szolgálhat, és számos fontos és védett faj találhat benne menedéket, fészkelőhelyet, nem beszélve a számos egyéb ökoszisztéma szolgáltatásról. Az erdők nem csak fakitermelésre jók. Ha gazdálkodunk velük és bennük, etetik haszonállatainkat, megőrzik fajainkat és vizeinket.

6. Családi gazdaságok

Autonóm, önfenntartó, a fenntarthatóság követelményeit teljesíti, a színvonalas vidéki foglalkoztatást biztosítja és a mozaikos tájszerkezet létrehozásának, fenntartásának alapfeltétele ez a gazdálkodási forma, illetve a vidék népességmegtartó erejének letéteményese, a városi lakosság élelembiztonságának egyik talpköve is. A változatos termékpalettával rendelkező, elsősorban a családtagok munkaerejére építő gazdaságok nagyobb rezisztenciával rendelkeznek a különféle gazdasági és társadalmi válságokkal szemben. Ha a családi gazdaságokat támogatjuk, a városi népesség is hozzájuthat egészséges helyi ételekhez.

7. A szövetkezetek támogatása

A kis- és középbirtokok, családi gazdaságok életképes működését egy korszerű, a gazdálkodók, gazdaságok alulról szerveződő, önkéntességen alapuló, professzionális szövetkezeti rendszere segítheti leghatékonyabban. Ehhez a mintát a Hangya Szövetkezet jelentheti. A szövetkezés szakmai segítséget, értékesítési lehetőséget és biztonságot nyújthat a résztvevő gazdálkodóknak, ezenfelül elsőrendű szerepe lehet a helyi érdekű infrastruktúra, feldolgozóipar és géphasználat kiépítésében. Az ehhez szükséges tudásanyagot a gazdaképzésben is oktatni kell. A szövetkezés természetes kiindulópontjai és szervezői az önkormányzatok és a mezőgazdasági, élelmiszeripari oktatási intézmények lehetnek. Ha támogatjuk a kisebb szereplők összefogását, legyőzhető a versenyhátrány, és minden fogyasztóhoz eljuthat megfizethető áron az egészséges hazai élelmiszer.

8. Állatjólét

Kötelességünk és feladatunk, hogy a ránk bízott jószágokat a természetüknek megfelelően tartsuk, mert ez teljes mértékben emberi felelősség. Állatvédelmi, állategészségügyi szempontból is tarthatatlan, hogy hosszadalmas szállítással jutnak el a haszonállatok a vágóhidakra. A megoldást a mobil vágópontok rendszere jelentené, amely a gazdák számára is hasznos lenne.

9. Önellátási Formák Támogatása

Minden élelmiszer-, ivóvíz-, lakhatás- és energiaellátásbeli önállóság, önellátási forma és helyi megoldás kiemelten támogatandó, jogszabályi környezettel segítendő. A sok lábon álló ellátás és a helyi/egyéni megoldások csökkentik az ellátási kockázatokat. Ha támogatjuk a helyi önellátó törekvéseket, kevesebb lesz a kármentés költsége, és csökken a kiszolgáltatottság.

2022. február 15.

Zöld Gerilla Mozgalom